

jfr. ogsaa at det samme Udtryk »afskedige uden Varsel« i § 39 i Slutningen netop er brugt i denne Betydning. Dog maa det, som i § 39 forudsat, selvfølgelig være en Direktør, der afskediges saaledes uden Varsel, forbeholdt at fordrø Domstolens Afgørelse af, hvorvidt hans Forhold har været et saadant, at han derved har mistet sin Ret til Vederlag.

En enkelt af os har ment, at det endog ved Loven udtrykkelig burde forbydes, at nogen paa engang havde Sæde (som Direktør; som Medlem af Bestyrelsen o. s. v.) i Ledelsen af flere Aktieselskaber eller af et saadant og af andre Forretninger, som efter deres Virksomheders Art kunde tænkes at komme til at konkurrere indbyrdes. Vi andre have derimod ikke kunnet gaa med til et saadant Lovforbud, der i vore Øjne vilde være for vidtgaaende og uigennemførligt; ganske bortset fra, at det ikke godt paa Forhaand lader sig afgøre, hvorvidt flere saadanne Selskaber eller Foretagender kunne komme til at konkurrere. Efter vor Mening maa det overlades til de enkelte Selskaber selv at varetage deres Interesser i saa Henseende.

Den i § 48, 1ste Stykke, Bestyrelsen eller Direktionen paalagte Pligt til straks at forelægge Spørgsmaalet om Selskabets Opløsning til Afgørelse for en Generalforsamling, naar Halvdelen af Aktiekapitalen er tabt, tilsigter at sikre Aktieejerne Lejlighed til at beslutte Stansning af Virksomheden, inden maaske alt er tabt, naar Omstændighederne tyde paa, at Selskabet mangler Levedygtighed. Det er naturligt at paalægge Selskabsmyndighederne, der tidligst faa Indblik i saa Henseende i Forholdene, denne Pligt, og dette er ogsaa gjort saavel i de fleste fremmede Love (saaledes i den tyske § 240, den italienske § 146, den belgiske Art. 72, den franske Art. 37 og den ungarske § 187) som i det norske Udkast (§ 56). Reglen om, at Beslutning om Selskabets Opløsning i dette Tilfælde kan fattes ved simpel Stemmemajoritet, eventuelt, nemlig naar to Tredjedele af Aktiekapitalen er tabt, endog af en vis Minoritet, vilde efter streng systematisk Ordning høre hjemme i Kap. IV, men det er fundet praktisk at optage den i denne i og for sig nærliggende Forbindelse og i Kap. IV at nøjes med en Henvisning. At der er givet Aktieejere, der eje en Femtedel af Aktiekapitalen, Ret til at beslutte Opløsning, naar to Tredjedele af Aktiekapitalen ere tabte, vil vistnok findes naturligt. De Forudsætninger, ud fra hvilke Aktieejerne ere gaaede ind i Selskabet, ere i saadanne Tilfælde i en saa væsentlig Grad bristede, at det synes rimeligt at give en blot nogenlunde anselig Minoritet denne Ret.

Forbudet i § 49 mod, at Direktion og Bestyrelse lønnes med Andel i Selskabets Bruttoindtægt eller i Bruttooverskudet af Driften, stemmer med tysk Lov (§ 237, jfr. § 245) og med det norske Udkast (§ 55). Det er sikkert ogsaa nødvendigt for at modvirke en mulig Tilbøjelighed hos disse Myndigheder til at drive Forretningerne op til et stort Omfang uden Hensyn til, om Udbyttet svarer dertil, et Forhold, der har givet Anledning til ret betydelige Misbrug andet Steds og vistnok ogsaa her i Landet.

Baade af Hensyn til Aktieejerne og til Kreditorerne er en lovforeskrevet Revision af Regnskab og Statusopgørelse, se § 50, nødvendig. I større Selskaber vil vel altid en ved Hjælp af Selskabsfunktionærer foretagen rent indre Revision finde Sted, om hvilken Loven dog næppe med Held kan give nærmere Regler. Men med den alene kan Loven slet ikke lade det bero. Betyggende overfor Misligheder og Fejl fra Direktionens og Bestyrelsens Side bliver Revision kun, naar den foretages af Revisorer, der vælges af Generalforsamlingen, og naar derhos saadanne Personer, der kunne antages at være afhængige af eller partiske til Gunst for Direktion eller Bestyrelse, udelukkes fra at kunne vælges (jfr. nærmere Paragrafens 2det Punktum). En naturlig Følge af